

OBŻAŁOWANIE (11) sb n

Oba o oraz drugie a jasne; -za- (9), -żã- (2); -za- : -żã GroicPorz (3:1), Mącz (2:1); e z tekstów nie oznaczających -é.

sg N obżałowani(e) (1). ◇ G obżałowaniã (4). ◇ D obżałowaniu (1). ◇ A obżałowani(e) (2). ◇ I obżałowaniem (2) UstPraw, SarnStat, obżałowaniem (1) GroicPorz; ~ -ém (1), -(e)m (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Oskarżenie, obwinienie (8) : Winuią kogo o Mężoboystwo/ á Sędzia wie człowieka być niewinnego/ á obwiniony ná żalobę nic nie odpowiada/ zá którym milczeniem zda fy e iż ná obżałowanie przyzwała. *GroicPorz aa3.*

obżałowanie na kogo (2): Apóstoł náucza: (Ná kápłaná nie przyimuy obżałowania/ iedno zá zeznáním dwu ábo trzech świádkow.) *SkarKaz 607b, 6b.*

W połączeniu szeregowym (1): Táka ísprawá przywołánia/ przypowiadánia/ y obżałowania/ będzie przes całą godzinę. *GroicPorz nv.*

a. praw. Złożenie skargi przed sądem (4) :

Wyrażenie: »obżałowanie o dług« (1): IEśliby ktho ná czyię inftygacyą dan był [...] do kaźni pólpolitey/ s pomocą práwá/ ná obżałowanie o dług [...] á Więzień by z więzienia vćiekł: Sędzia obwiniony o to będzie wolen gdy íam przyfięże iż Więzień bes iego winy [...] vćiekł. *GroicPorz í2.*

Wyrażenie przyimkowe: »za obżałowaniem« (3):

~ Wyrażenia: »za niesłusznym obżałowaniem« (1): [Imienie] Powod będzie trzymał rok y ízeć niedziel [...] choć by ie theż zá niesłusznym obżałowáním pófyadł. *GroicPorz q3.*

»za obżałowaniem strony« (2): *UstPraw K2; SCrutinium* álbo pytanie o zábicié zá obżałowaniem ítrony [post proclamationem partis *JanStat 616*]/ Woiewodá káždy w Woiewództwie íwoim czynić ma *SarnStat 611.*

2. Lament, oplakiwanie [w tym: kogo, czego (2)] (3) :

Szereg: »oplakawanie a obżałowanie« (3): Praeca, Náymna niewiáftá ku oplakáwaniu á obżałowaniu czyey ímiercy *Mącz 116a; Comploratus, Oplakáwanie/ Obżałowanie* vmárłego. *Mącz 306a, 306b.*

Synonimy: 1. obwinienie, oskarżenie; 2. oplakawanie.

Cf OBŻAŁOWAĆ, OŻAŁOWANIE